

[Korsgaard.]

direkte Skat end det ene Kvartal, som vi jo gav denne Indtægt ved Kriseforliget i 1932.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Krag gaar videre og kommer ind paa noget, der jo aabenbart er helt ude i det meningsløse, og siger, at ved Forhandlingerne i 1932 var der jo noget om, at der skulde tilvejebringes direkte Beskatning til et Beløb, der nogenlunde svarede til Halvdelen af det, man vilde faa ved Forøgelsen af den indirekte Beskatning ... (Krag: 1 til 2). Ja, det bliver det samme. Men naar det ærede Medlem siger, at det kan bruges overfor det, der her finder Sted, er det fuldkommen absurd Tale, det ærede Medlem fører. Det, hvortil dette sjette Kvartal skal bruges, er jo ikke den Fremtid, det ærede Medlem taler om, og hvortil man kan faa Penge gennem Forlængelse af visse Loves Gyldighed. Det ærede Medlem Hr. Krag siger: Ved at forlænge Gyldigheden af visse Love faar vi visse indirekte Skatter og kan til Gengæld tage visse direkte i Henhold til Overenskomsten. Ja vel, men dog selvfølgelig saaledes, at de paagældende Skatter skal løbe paa samme Tid. Det, det ærede Medlem her siger, er dog fuldkommen — ja, jeg ved ikke, hvor stærkt et Udtryk jeg kan bruge uden at komme i Konflikt med den højtærede Formand, men jeg maa vel kunne sige, at det er helt hen i det urimelige at blande disse to Ting sammen. Jeg skønner ikke rettere, end at naar det ærede Medlem vil mené, at den Aftale, der sluttedes i 1932 for Skat-ternes Vedkommende, er blevet holdt, vil det i Fremtiden blive nødvendigt for det konservative Parti, ved Indgaaelse af Aftaler med Partiet Venstre og det ærede Medlem som Repræsentant, at man har mindst hver sin Højesteretssagfører til at udforme, hvad det egentlig er, man er blevet enig om — for at det, der her er sket, ikke er nogen loyal Behandling af den Overenskomst, der blev sluttet, derom nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl.

Christmas Møller: Det gør mig naturligvis overordentlig ondt, at jeg har generet de sarte Nerver hos Repræsentanterne for de tre Regeringspartier. Jeg kender jo Situationen saa godt; naar Stillingen er, som den er her, er der stor Tilfredshed til venstre Side i Salen. Og det gør mig naturligvis navnlig forfærdelig ondt, at jeg har generet de sarte Nerver, det ydmyge Sind, som det ærede Medlem Hr. Krag jo er i Besiddelse af. Og naar det ærede Medlem Hr. Krag saa

begynder at tale om Spektakel og om Buldbasser, ja, saa tænker jeg paa de Debatter, der har været, f. Eks. mellem det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Hauge strækkende sig fra alle Emner lige ned til Margarinepigen, tror jeg det var, og jeg tænker paa den Omtale, som den højtærede Undervisningsminister gav det ærede Medlem Hr. Krag — jeg citerer „Social-Demokraten“ —, hvor det ærede Medlem Hr. Krag blev kaldt „Løgneren Krag“ sammen med „Løgneren Neergaard“ og „Løgneren Rytter“. Og saa er det, jeg siger til de Herrer, at jeg under dem at nyde Tilværelsen sammen, men det maa virkelig ogsaa være et Oppositionspartis Opgave, dets Ret, men sandelig ogsaa dets Pligt, at vende sig imod Indholdet af de Overenskomster, der er sluttet, og som det er imod. Gjorde det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke det i 1931? Naturligvis gjorde de det, og det samme maa vi naturligvis have Lov til at gøre her.

Den afgørende og fundamentale Forskel mellem den politiske Situation i Dag — en Maaned efter at denne Overenskomst er sluttet — og alle tidligere er, at der ikke er blevet givet nogen som helst Besked om, hvad den politiske Overenskomst gaar ud paa, og at man fortsat nægter at give Besked herom. Det ærede Medlem Hr. Krag maa oven i Købet gribe til et saadant Middel som dette, at han — til Trods for at vi ved, at den fungerende Finansminister har været i Skatteudvalget i Landstinget med et Forslag, som blankt blev accepteret, og som der slet ikke blev Mulighed for at forhandle om — siger: Det har man virkelig ikke talt om i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. Krag taler dernæst om Samarbejde i kommende Dage. Jeg vil gerne herom til det ærede Medlem og i al Almindelighed sige følgende: Politiske Partier staar naturligvis sammen, naar de har Interesser sammen, og bekæmper hinanden, naar deres Anskuelser staar mod hinanden, men til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne yderligere sige, at jeg ser sandelig ikke, hvorom der fra vor Side skulde finde Samarbejde Sted med det ærede Medlem Hr. Krag og hans Parti. Det ærede Medlem Hr. Krag og hans Parti har jo gennem den Overenskomst, som efterhaanden rulles op, sluttet Forlig med Regeringen paa saa at sige alle Omraader, er enig med Regeringen i dens Modstand mod vor Handelspolitik og mod vor Toldpolitik — ja, jeg kan overhovedet ikke se,